

ระวังหนอยนะคะคุณหมอ

ความเจ็บป่วยเป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่มีใครหนีพ้น ในเมื่อหนีไม่ได้ก็ต้องทำทุกวิถีทางที่จะบรรเทาหรือทำให้ความเจ็บป่วยนั้นหายไปโดยเร็ว ไม่ว่าจะเป็นยาอะไรที่เชื่อว่ามียาสรรพคุณเลิศ หรือหมอที่เก่ง ๆ หรือโรงพยาบาลที่มีเครื่องมือทันสมัยและการดูแลเอาใจใส่ที่ดี ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยในการเลือกที่จะฝากชีวิตทั้งของตัวเองและคนใกล้ชิดไว้เป็นอย่างยิ่ง ถ้าไม่มีทางเลือกก็จะเพราะเหตุความจำเป็นใดก็ตามหรือบางครั้งคิดว่าเลือกอย่างดีที่สุดแล้วแต่กลับต้องพบกับการรักษาที่ไม่เป็นที่พอใจหรือไม่ได้รับการใส่ใจเท่าที่ควรคงซีซ่านั่นเอง สุดท้ายก็กลับไปสู่เรื่องของอาการหรือเป็นคดีความกันซึ่งมีให้เห็นอยู่มาหลาย

เรื่องนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่คนใกล้ชิดคนไข้มองว่าหมอไม่ได้ทำหน้าที่ในการรักษาคนไข้อย่างเต็มที่แม้ว่าจะไม่ถึงขั้นทำให้เกิดความเสียหายเกี่ยวกับชีวิตหรือทรัพย์สิน แต่อาจจะมีเสียความรู้สึกบ้างและทำให้ต้องมีการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนกับคุณหมอกันเลยทีเดียว เรื่องมีอยู่ว่ามีสองสามีภรรยาคนหนึ่งภรรยาของเขาไปรักษาโรคฟันกับทันตแพทย์หญิงท่านหนึ่งในโรงพยาบาลของรัฐที่จังหวัดราชบุรีเป็นเวลากว่าสองปีแล้ว แต่คุณหมอตานนี้ได้เลื่อนนัดการรักษาหลายครั้งเขาจึงสอบถามสาเหตุของการเลื่อนนัด คุณหมออ้างว่ากรณีภรรยาของเขาเป็นกรณีที่ยากมากอาจต้องส่งตัวไปรักษาที่อื่น เขาเห็นว่าคุณหมอตานนี้ไม่มีความรับผิดชอบที่ไม่ยอมรักษารักษาของเขาอย่างต่อเนื่อง จึงไปร้องเรียนต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล ทางโรงพยาบาลได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนแล้วสรุปว่าคุณหมอมองไม่มีความผิด ซึ่งโรงพยาบาลไม่ได้เรียกหรือเปิดโอกาสให้เขาเข้าชี้แจงในเรื่องนี้เลย โดยเขาไม่รู้ภายหลังว่าในการชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนนั้นคุณหมอตานนี้ได้นำข้อมูลประวัติการรักษาภรรยาของเขาไปใช้โดยไม่มีอำนาจ เขาจึงร้องเรียนกับทางโรงพยาบาล และเขาก็ได้รับแจ้งว่าโรงพยาบาลได้มีการว่ากล่าวตักเตือนคุณหมอและผู้เกี่ยวข้องแล้ว เขาจึงอยากทราบว่ามีการว่ากล่าวตักเตือนจริงหรือไม่และหากมีการว่ากล่าวตักเตือนจริงเขาก็ต้องการสำเนาหนังสือว่ากล่าวตักเตือนนั้น

โรงพยาบาลได้ให้สำเนาหนังสือของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรีเรื่องที่ให้โรงพยาบาลว่ากล่าวตักเตือนคุณหมอและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำเวชระเบียนออกจากงานเวชระเบียนโดยไม่มีอำนาจและไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดทำเวชระเบียน แต่ปฏิเสธการให้สำเนาหนังสือว่ากล่าวตักเตือนโดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เขาจึงมีหนังสือถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงจากผู้อุทธรณ์ ผู้แทนโรงพยาบาล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่านอกจากข้อเท็จจริงที่กล่าวข้างต้นแล้ว ผู้แทนโรงพยาบาลได้ชี้แจงว่า โรงพยาบาลได้ทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนคุณหมอตานนั้นพร้อมทั้งผู้เกี่ยวข้องแล้วจริง ๆ แต่คุณหมอไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบ ผู้อำนวยการ

โรงพยาบาลจึงทำบันทึกไว้ในหนังสือว่ากล่าวตักเตือนต่อหน้าพยานและรายงานให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรีทราบ เมื่อผู้อุทธรณ์ขอหนังสือว่ากล่าวตักเตือนดังกล่าว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลเห็นว่าหนังสือว่ากล่าวตักเตือนเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องและพาดพิงถึงคุณหมอและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของโรงพยาบาลจึงมีมติไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่เสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงให้โรงพยาบาลให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อสังเกตของอุทธรณ์เรื่องนี้เป็น เวชระเบียนหรือประวัติคนไข้ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคนไข้ คุณหมอหรือบุคลากรทางการแพทย์จะนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เช่น ถ้าคุณหมอนำไปใช้เพื่อการตรวจรักษาคนไข้ตามปกติก็จะมีปัญหา หากนำประวัติคนไข้ไปใช้นอกเหนือวัตถุประสงค์ที่จัดเก็บเช่นกรณีนี้ คือนำไปใช้เพื่อประกอบคำชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ควรได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือได้รับอนุญาตจากผู้รับผิดชอบดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นเสียก่อนค่ะ

(คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๙/๒๕๕๘)